

Dân biểu Bob Hull (đảng Dân Chủ) thuộc Hạ Viện Tiểu Bang Virginia đệ trình một Dự Luật có tên là HB 2839 cho phép treo cờ của Việt Nam Cộng Hoà tại các công sở Tiểu Bang này. Vào ngày 31 tháng 1, 03, Dự Luật được thông qua với 67/28 phiếu. Sau đó Dự Luật này được chuyển lên Thượng Viện Tiểu Bang để biểu quyết. Dự luật ấy bị Chủ Tịch Tiểu Ban Nội Qui là Nghị sĩ Thomas Norment (Cộng Hoà) chặn lại, và loại bỏ vào tối ngày 17 tháng 2 vừa qua.

Ta cần phải tìm hiểu xem tại sao có việc ấy, luận cứ nào được sử dụng để biện minh cho việc chặn Dự Luật như vậy, việc làm ấy có chính đáng không, và có giúp gì cho quyền lợi của Mỹ? Chúng ta cần phải làm gì về vấn đề này?

Sau khi Dự Luật bị bác bỏ, người ta được biết có sự sắp xếp của Toà Bạch Ốc, Bộ Ngoại Giao để chặn Dự Luật. Thứ trưởng Ngoại Giao, Richard Armitage là người đã đích thân can dự vào vụ này. Trong văn thư ký ngày 5 tháng 2, 03 gửi cho tác giả Dự Luật là Dân biểu Bob Hull, có đoạn nói: “Luật ấy có thể đi ngược lại với Hiến Pháp Hoa Kỳ và hệ thống liên bang, giao trách nhiệm cho chính phủ liên bang điều khiển chính sách đối ngoại”. Rồi Bộ Ngoại Giao liên lạc với Thượng viện Tiểu Bang nói rằng “luật ấy can thiệp vào

chính sách ngoại giao”, và vì vậy “ có thể làm hại cho mối bang giao mà Hoa Kỳ hiện có với Hà nội”.

Mặt khác, Phan thúy Thanh, phát ngôn viên Bộ Ngoại Giao Hà nội, vào ngày 14 tháng 2 vừa qua khi trả lời một phóng viên ngoại quốc hỏi về vấn đề này, nói rằng Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ và Toà đại sứ Mỹ tại Việt nam đã thông báo cho chính phủ Việt cộng về việc Ủy Ban Nội Qui Thượng Viện TB Virginia sẽ hủy bỏ dự luật, và rằng Bộ trưởng Colin Powell cũng đã gửi một văn thư cho người đối tác Việt nam Nguyễn duy Niên để xác nhận việc này. Thúy Thanh cũng nhấn mạnh rằng “ Powell hứa rằng Dự Luật ấy sẽ bị loại bỏ”.

Và cuối cùng, chỉ 3 ngày sau đó, vào tối ngày 17 tháng 2, Nghị sĩ Thomas Norment, Chủ tịch Tiểu Ban Nội Qui, tuyên bố “ Tôi không cứu xét Dự Luật trong khoá họp này”.

Sự việc diễn tiến như vậy cho thấy Bộ Ngoại Giao thực ra là công cụ để thi hành chính sách của chính quyền Việt cộng.

Thực vậy, Bộ Ngoại Giao đã tìm cách thích ứng chính sách của Hoa Kỳ với ý muốn của Hà nội bằng cách sử dụng mọi phương tiện cần có để đáp ứng đòi hỏi của chúng.

Đi ngược với Hiến pháp và hệ thống liên bang

Đây là một vấn đề có liên hệ với Hiến Pháp và Công Pháp Quốc Tế. Lãnh vực đối ngoại là thẩm quyền chuyên độc của Hành Pháp do Hiến pháp qui định. Tổng thống nắm giữ quyền này. Tuy nhiên, Tổng thống ủy quyền này cho Bộ Ngoại Giao. Như vậy là Bộ Ngoại Giao là cơ quan chịu trách nhiệm trong lãnh vực đối ngoại. Theo một nguyên tắc trong Quốc Tế Công Pháp, khi một công dân bị thiệt hại quyền lợi do một chính phủ ngoại quốc gây ra, Bộ này được quyền lựa chọn: hoặc bảo vệ quyền lợi ấy hay hy sinh quyền lợi của công dân để duy trì mối liên hệ trong bang giao. Trong trường hợp này, Bộ trưởng Colin Powell tìm cách thoả mãn đòi hỏi của Việt cộng và hy sinh quyền lợi của người Mỹ gốc Việt: ngăn cản treo cờ VNCH . Cờ VNCH được coi là thiêng liêng,

một quyền lợi tối quan trọng của họ. Ngoài ra, Bộ Ngoại Giao cũng còn đi xa hơn: chỉ trích cơ quan lập pháp TB Virginia là đã can thiệp vào quyền hạn của chính phủ liên bang, làm áp lực để ngăn chặn không cho đưa Dự Luật đã được đa số rất lớn là 68/27 của Hạ Viện thông qua ra thảo luận và biểu quyết tại Thượng Viện Tiểu Bang.

Đáp ứng đòi hỏi ấy của Việt cộng có chính đáng không?

Các viên chức Bộ Ngoại Giao lo ngại rằng đạo luật này có thể làm hại cho các mối liên hệ hiện đã có với chế độ Việt cộng. Vì mục tiêu đó mà Bộ này cố ý hi sinh quyền lợi của người Mỹ gốc Việt, và hi sinh cả lòng kiêu hãnh của dân tộc Hoa Kỳ. Thường thì Bộ Ngoại Giao của một quốc gia phải cân nhắc cái hại gây ra cho bang giao với quyền lợi của công dân. Nếu thấy rằng quyền lợi của công dân là trọng, thì sẽ bảo vệ. ấy là trường hợp chính phủ Gia Nã Đại bảo vệ công dân của mình là Nguyễn thị Hiệp. Cách đây vài năm, N.t. Hiệp, một người Gia Nã Đại gốc Việt, một nghi can có liên hệ đến vụ buôn bạch phiến, bị Hà nội lên án tử hình. Bà Hiệp bị bắt tại phi trường Tân sơn Nhất trong khi mang giúp một đệ tam nhân một số khung ảnh về Gia Nã Đại. Trong khung ảnh có dấu bạch phiến. Chính Phủ Gia Nã Đại đã cảnh cáo Việt cộng về bản án này vì không áp dụng đầy đủ các thủ tục pháp lý bảo vệ quyền của bị cáo. Hà nội không trả lời và đã âm thầm hành quyết nghi can. Chính phủ Gia Nã Đại đã cắt đứt mọi liên hệ ngoại giao, ngưng các chương trình viện trợ. Hà nội đã học được một bài học và phải trả một giá rất đắt về vụ này.

Quốc gia chỉ hi sinh quyền lợi công dân mình, khi có một mối đe dọa quá nghiêm trọng cho mối giao hảo với quốc gia đối phương, và gây thiệt hại quá lớn cho dân tộc, như trong trường hợp có chiến tranh sắp xảy ra.

Nhận định về việc Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ hành động về vụ Dự Luật Treo Cờ này?

Hà nội nêu ra các ưu tư của họ về quyết định của Hạ Viện Tiểu Bang Virginia, khi chúng thúc dục Bộ trưởng Colin

Powell làm mọi cách để dự luật không trở thành một đạo luật chính thức. Và một vài viên chức Bộ Ngoại Giao vội vã a) tìm cách thoả mãn đòi hỏi của Việt cộng, dù đó là đòi hỏi quá mức và rất phi lý, và cũng hi sinh quyền lợi của 1.5 triệu người Mỹ gốc Việt, b) làm công cụ xen lấn vào nội bộ Hoa Kỳ: bắt chính quyền địa phương không được cho treo một lá cờ mà Việt cộng không thích. Giả thử là các viên chức bộ Ngoại Giao không tích cực vận động tiêu hủy dự luật- một điều mà họ công khai phủ nhận có vận động-, thì Việt cộng sẽ làm gì? Liệu chúng có dám cắt đứt bang giao về vụ Cờ này không? Hay là chúng dám đơn phương ngưng thi hành Hiệp Ước Thương Mại Song Phương mà vài viên chức ấy nghĩ rằng sẽ thiệt hại quyền lợi của vài người Mỹ tham ăn? Ngay cả đến khi quyền lợi kinh tế này nếu có (chưa chắc đã xảy ra) bị thương tổn cũng không đến nỗi phải đứng ra bảo vệ. Câu trả lời đã có sẵn nếu ta xem lại các hành vi và chiến thuật của Việt cộng trong suốt thập niên qua, và nhất là trong quá trình thương thuyết về Hiệp Ước Thương Mại từ 1996 đến 2000, và cũng nên nhìn kỹ vào thực trạng Việt nam hiện nay.

Ở đây trong trường hợp này, tôi không đề cập đến quyền được diễn tả tư tưởng hay quyền phát biểu của các tập thể trong quốc gia cũng như của các công dân, trong đó quyền được treo cờ- mà Tu Chính Án Hiệp Pháp I bảo vệ . **Quyền ấy luôn được coi trọng và cao hơn khi có mâu thuẫn với chính sách về bang giao.**

Vậy thì, biện luận rằng dự luật này xen lấn vào chính sách ngoại giao là quá đáng, và khi nói rằng có sự thiệt hại, thì khó có thể có thiệt hại quá mức đến nỗi phải hi sinh quyền lợi của công dân. Nếu có chẳng, VC lại chỉ hô hán rằng sẽ có **hậu quả nghiêm trọng** mà thôi, trong khi chúng đang mong Hoa Kỳ cứu chúng để tiếp tục xây dựng xã hội chủ nghĩa. Do vậy các luận cứ ấy do đó không thể được chấp nhận. Hơn nữa, việc này còn làm hại nhiều cho quyền lợi của Hoa Kỳ.

Chính sách ngoại giao này của Bộ Trưởng Colin Powell

sẽ cấp cho Hà nội một tín hiệu sai lầm rằng đã có kẻ nào đó nằm trong chính quyền Hoa Kỳ phục vụ chúng, và vì thế đưa để các hậu quả tại hại hiện hữu:

a). Về đối nội, Hà nội đã và đang gia tăng rất nhiều các biện pháp đàn áp dân chúng: bắt bớ rất nhiều người bất đồng ý kiến để dập tắt tiếng nói của họ; tăng cường kiểm soát tôn giáo không phải là quốc doanh; gia tăng đàn áp đồng bào Thượng, việc buôn bán đàn bà và gái vị thành niên vẫn tiếp tục xảy ra v.v. Hoà thượng Huyền Quang đã bị quản chế tại một vùng nông nghiệp hẻo lánh hơn 20 năm nay không được phép về Sài Gòn chữa bệnh khẩn cấp.

b). Về đối ngoại, Hà nội lúc đầu lớn tiếng ủng hộ Taliban. Kể từ khi bọn này bị dẹp, chúng im tiếng. Nay, chúng công khai đứng về phe Saddam Hussein và Bắc Hàn, 2 trong ba thành viên của trục Ác Quỷ. Với Iraq, Hà nội phô trương ủng hộ mạnh mẽ chống lại chính sách dẹp khủng bố của chính quyền Bush. Vài ngày qua, vào 19 tháng 2, nhiều tổ chức quần chúng do đảng Cộng sản lãnh đạo như Mặt Trận Tổ Quốc, Hội Luật Gia, Hội Phụ Nữ, Hội Cựu Chiến Sĩ, Đoàn Thanh Niên Cộng Sản được phép chính thức của chính quyền cộng sản tổ chức biểu tình chống chiến tranh tại Sài Gòn, Huế và Hà nội. Cơ quan ngôn luận của đảng Cộng Sản là tờ Nhật Báo Nhân Dân vào ngày 20 tháng 2, nói rằng có tới hàng chục ngàn người phản kháng **âm mưu xâm lăng Iraq**. Họ kêu gọi các tổ chức thanh niên, các dân tộc yêu chuộng hoà bình trên khắp thế giới tham dự vào phong trào ngăn chặn **chiến tranh xâm lăng Iraq**, và bảo vệ hoà bình cho vùng này và cho thế giới. Nhân dịp này, trong một cuộc gặp gỡ báo chí ngoại quốc hiếm hoi, Phó Thủ Tướng VC Vũ Khoan nhấn mạnh đến tầm quan trọng là Hoa Kỳ phải có nhiệm vụ tránh gây ra xung đột. Y nói thẳng rằng “**chúng tôi nghĩ rằng bất cứ hành động nào cũng phải dựa trên căn bản tôn trọng chủ quyền quốc gia và bảo vệ hoà bình và ổn cố**”. Lời tuyên bố này và chiến dịch mà đảng Cộng sản Việt nam đang phát động mang một ý nghĩa là chính quyền Bush đang âm mưu xâm lăng

Iraq; vi phạm chủ quyền đồng minh của Việt cộng là Iraq, không bảo vệ hoà bình cho khu vực và thế giới. Tuyệt nhiên, Việt cộng không nói gì đến những hành động khủng bố của đồng minh của chúng mà cả thế giới lên án.

Ta nhớ lại vụ Milosevic cách đây không lâu. Việt cộng cũng có một thái độ và hành động y như đối với Saddam Hussein ngày nay: VC cũng huy động nhiều đoàn thể quần chúng của đảng, biểu tình, lên tiếng chống đối NATO, và Hoa Kỳ tấn công Milosevic. Truyền thông Việt cộng cũng nhắc đi nhắc lại **độc lập, chủ quyền, bảo vệ hoà bình** (khẩu hiệu của Cộng sản quốc tế dạy chúng tư thập niên 1920) để bênh đồng minh Milosevic. Việt cộng không bao giờ nói tới tội diệt chủng của y. Cho đến khi Milosevic bị bắt và truy tố về tội này, VC mới im tiếng. Nếu so sánh thái độ Việt cộng trong nghĩa vụ quốc tế bảo vệ Saddam Hussein và Milosevic, thì Việt cộng mạnh mẽ bảo vệ Saddam Hussein hơn, dù cũng không bao giờ nhắc tới việc Saddam Hussein tàn sát dân thiểu số người Kurds, mang quân đánh chiếm nước Kuwait, duy trì vũ khí giết người tập thể, đe dọa các quốc gia láng giềng.. Không có một viên chức cao cấp trong chính quyền nào công khai ủng hộ Milosevic. Nay, Vũ Khoan, ủy viên trong chính trị bộ, đảng CSVN, và Phó Thủ tướng VC nói thẳng ra là Hoa Kỳ có trách nhiệm chánh gây ra chiến tranh; các đoàn thể quần chúng hô hào chống chiến tranh xâm lược, dù chỉ ám chỉ Hoa kỳ và Anh Cát Lợi là kẻ xâm lăng; VC còn hô hào cả thế giới chống lại âm mưu này.

Vẫn một tinh thần bè phái hay là “gian nhân hiệp đảng” của Mác-Lê mà Lê-nin, Stalin hay Mao đã dạy lãnh đạo Việt cộng từ khoảng thập niên 1920, Việt cộng vẫn dập đúng theo khuôn mẫu đó kể cả chữ dùng trong các khẩu hiệu chống chiến tranh. Chúng hành động y như vậy từ thập niên 1950 cho đến nay và cho ta thấy ý thức hệ và chiến lược Mác-Lê đã xâm nhập sâu vào óc họ, nên phản ứng như từ bản năng thứ hai. Vì vậy, lãnh đạo Việt cộng không đủ khả năng tìm được đường thoát ra.

Với Bộ Ngoại giao Mỹ, Dân biểu Bob Hull đã nói đúng khi tuyên bố vào ngày 14 tháng 2 rằng: “Tôi không biết rằng họ (Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ) phục vụ chính quyền Việt cộng. Tôi tưởng là họ phục vụ chúng ta”. Tôi không ngạc nhiên gì về lời tuyên bố này.

Chúng ta phải làm gì?

Chúng ta vận động các Hội đồng Thành Phố, đặc biệt là ở những nơi có đông cử tri người Việt để có được một Nghị Quyết treo Cờ Việt nam Cộng Hoà như Nghị Viên Andy Quach đã làm ở Westminster, CA. Thành phố là một đơn vị hành chính hay chính trị như Tiểu Bang nhưng trong một phạm vi địa lý hẹp hơn. Hội đồng thành phố ít bị chi phối bởi chính phủ liên bang, nhất là trong lãnh vực đối ngoại. Họ gồm một số ít người, luôn tỏ ra độc lập hơn. Họ hoạt động theo sát nguyện vọng của cử tri hơn nếu so với Quốc Hội Tiểu Bang. Vì vậy, Bộ Ngoại Giao khó hay không có thể lobby họ được. Hơn nữa, một khi đã có nghị quyết, như nghị quyết treo cờ ở Westminster, CA, thì đây là quyền phát biểu tư tưởng của tập thể này, và Tu chính án I sẽ bảo vệ và như tôi đã nói ở trên, quyền này cao hơn cả thẩm quyền đối ngoại của Hành pháp liên bang. Vì không thể không vận dụng hay ra lệnh được, Chính phủ liên bang thường lờ đi khi có những nghị quyết như vậy.

Tôi kèm theo Thư gửi cho Dân Biểu Bob Hull, ca tụng sự đóng góp của ông ta trong vụ này. iều quan trọng là cần gửi bản sao cho TT Bush, Bộ Trưởng và Thứ Trưởng Ngoại Giao, một số Nghị sĩ và Dân biểu của Quốc Hội Hoa Kỳ để phản đối việc làm của Colin Powell và Richard Armitage, và một số người khác mà dân biểu TB Virginia Bob Hull coi là phục vụ quyền lợi của ngoại bang.

February 20, 03

*Mr. Bob Hull, Delegate
House of Delegates
Richmond, Virginia 23218*

Dear Mr. Hull:

The HB 2839 bill that you sponsored was killed by the Rules Committee of the State of Virginia Senate.

It is known that Richard Armitage, the second man in the chain of command at the State Department was actively involved in putting pressure on Virginia Senate. On Feb.5, he wrote you a letter saying "the bill could run afoul of the US Constitution and our federal system which confide the conduct of foreign policy to the national government". State Department contacted Richmond saying, " the bill interferes with foreign policy", and as a consequence, "this could damage diplomatic relations the US now has with Hanoi".

Phan thuy Thanh, a spokeswoman of the Hanoi Foreign Ministry, on Feb. 14, 03, publicly declared that the US State Department and the US Embassy in Hanoi have informed her communist government on the Virginia Senate Rules Committee ruling out the bill, and that Secretary of State Colin Powell has also sent a letter to his Vietnamese counterpart Nguyen dy Dien to confirm the move.

She also emphasized, "Powell promised that the bill would be killed". And finally, three days later, on Feb 17 evening Virginia State Sen. Thomas K. Norment, chairman of the Senate Rules Subcommittee on constitutional and memorial affairs, declared " I will not be considering this bill this session".

What has been developed in such a way shows that the State Department is really an instrument in carrying out the Vietnamese communist regime's policies.

In fact, the State Department has sought ways to accommodate Hanoi's policies by using all means available to respond to its demands.

Running afoul of the US Constitution and Federal System.

Foreign affairs domain is an exclusive power of the Executive as stipulated by the US Constitution. The President holds such power.

However, he delegates it to the State Department. It is true that the State Department is in charge. As a principle, whenever a U.S. citizen's interest is hurt by a foreign government, the State Department is given a choice of either protecting it or sacrificing it for the purpose of satisfying the foreign government. Under this situation, Secretary Colin Powell seeks to comply with Hanoi's demands, sacrificing Vietnamese Americans' interests. State Department also criticizes Virginia State legislature for interference with the federal power, putting pressure on blocking it from going to the Senate floor though its House of Delegates overwhelmingly passed the bill allowing display at local government buildings of the Republic of Vietnam's flag that Vietnamese Americans hold as sacred.

Is the State Department's voluntary and positive response to Hanoi's demands justifiable?

State Department officials was afraid that the bill could damage diplomatic relations that the US now has with the communist regime. With this, the State Department aims at sacrificing Vietnamese Americans' interests, and also the US pride.

Usually, a Foreign Ministry has a duty to weigh a harm to be done to diplomatic relations against its citizens' interests. If it finds that the related interests are so important, the Ministry must choose to protect them. This was the case of the Canadian Government that chose to protect its citizen, Nguyen thi Hiep. Few years ago, Hiep, a female Vietnamese Canadian, a suspect of being involved in heroin trafficking, was given a death sentence by Hanoi. She was arrested at the Saigon airport, carrying pictures frames on behalf of a third party. The drug was hidden in the frames. The Canadian Foreign Ministry gave a warning about the decision, asking for a review of the sentence because of lack of safeguards. Hanoi did not reply and secretly executed her. The Canadian Government suspended diplomatic relations, cutting all aids. Hanoi learned the lesson and had to pay a high price on this matter.

How did the State Department view this case? Only a concern was voiced by Hanoi about the decision made by Virginia House of Delegates when it urges Secretary Colin Powell to do what he could to see that the measure was not considered. And officials at the State Department in a hurry managed a) to meet Hanoi's demands, even unreasonable ones, at the expenses of 1.5 million Vietnamese

Americans, b) to be instrumental in interferences in the US internal affairs: putting a stop on display of a flag by local governments, a flag that Hanoi does not like. Suppose that State Department officials were not actively involved in blocking the bill **which they publicly denied**, what is Hanoi going to do? Does it dare to cut off diplomatic relations with the US? Or does it dare to suspend the bilateral trade treaty that they think- causes economic damage to a few greedy Americans? The answers can be easily found if they just look at the communist leaders' behaviors and tactics during the past decade, especially during the 1996-2000 period of negotiation of the trade treaty and at the present situation of Vietnam.

Thus, claiming that the bill interferes with foreign policy is exaggerated and not justifiable. In addition, this will do more harm to US interests.

The policies implemented by Secretary Colin Powell give Hanoi leaders wrong signals that somebody already placed in the US government has served them; and therefore ensue to present disastrous consequences:

a). Internally, it has been dramatically increasing its repressive measures against its people. more arrests of dissidents to silence their voices; exerting more control on religions that operate outside state-owned organizations; the Most Reverend aging Huyen Quang who has been detained in a remote rural area in Quang Ngai for over 20 years, few days ago was denied permit to seek emergency surgery in Saigon

b). Externally, it vocally sided with Taliban. Since Taliban was defeated by US forces, it has become silent. Now, it sides with Saddam Hussein and North Korea- two members of the Bush administration's evil axis. With Iraq, Hanoi shows strong support for Saddam Hussein in defiance of the Bush policy on terrorism. Few days ago, on Feb. 19, communist-led mass organizations such as Fatherland Front; Lawyers Association, Women Organization, Communist Youth Union, Veterans Association with official authorization from the communist government waged anti-war mass demonstrations in Saigon, Hue and Hanoi to support Saddam Hussein. *Nhat Bao Nhan Dan*, a communist party mouthpiece reported that "there were tens of thousands of protestors who opposed any attempt to stage an Iraq invasion", **called on peace-loving youths and people in the world to join in preventing an aggressive war on Iraq, and**

preserving peace for the region and the world”.. On this occasion, Vu Khoan, Deputy Minister in a rare meeting with foreign reporters stressed the importance of the USA in avoiding the conflict. He pointedly said “We think that any activities need to be conducted on the basis of **respect for national sovereignty, and the protection of peace and stability**”.

You were right when you said on Feb.14: “**I didn’t realize the State Department worked for the Vietnamese government. I thought they worked for us**”. We were not surprised at it.

As US citizens, we express our deep appreciation to you for what you have done on behalf of 1.5 million Vietnamese Americans in the USA and look forward to working with you in the future for the betterment of the Vietnamese people.

Sincerely yours,

Cc: - President Bush, the White House
-Secretary Colin Powell and Deputy Secretary Richard Armitage
-Senators John McCain; Chuck Hagel and John Kerry
-Senator Bill Frist, Majority Leader;
-Senator Tom Daschle, Minority Leader
-Senator Richard Lugar, Chairman, Senate Foreign Affairs Committee
-Congressman Henry Hyde, Chairman of HR Foreign Relations Committee
-Congressman Tom Lantos, Ranking Member, HR Foreign Relations Committee

QUỐC HẬN CA

Hà Ly Mạc

Hà Nội ơi! Thành Thăng Long triều cũ,
Nay ngai vàng của bè lũ ma vương.
Cung Ba Đình quỉ ngự giữa trần gian,
Mà xác cáo được truy thăng thần tượng.

Nguyễn Ái Quốc dùng mỹ từ bịp bợm,
Gạt muôn dân để bán nước cầu vinh.
Đội lốt Hồ, sao lại gọi Chí Minh?
Đưa dân Việt đắm chìm trong máu lửa.

Sự nghiệp cha ông, thôi rồi sụp đổ!
Bốn nghìn năm lịch sử đã tan tành.
Khói điêu linh ngút tỏa phủ trời xanh,
Lửa uất hận loang tràn trên biển đỏ.

Tập đoàn Hà Nội vẫn rấn đầu ngoan cố,
Dựng lâu đài trên xương máu quốc dân.
Bao oan khiến chấn động cả trời Nam,
Bấy cay nghiệt, sục sôi bờ cõi Việt.

Giương nanh vuốt chúng tha hồ vơ vét,
Bóc lột dân và quật mộ tổ tiên.
Kiếm đô la bằng xác chết tù binh,
Lòng dạ thú, miệng hô hào giải phóng.

Mấy mươi năm cả toàn dân điêu đứng,
Máu lệ nhòa cho Bác, Đảng quang vinh.
Trại giam, nhà tù đầy cả ba miền,
Làm sao có tự do và dân chủ.

Ôi Hà Nội! Hỡi tập đoàn quỷ đỏ!
Dưới trời Nam cờ máu búa liềm bay.
Chốn rừng sâu có bao lá và cây,
Cộng Sản Việt có bấy nhiêu tội ác.

Ôi tổ quốc! Ôi giếng nòi Hồng Lạc!
Sỏi đá còn muốn bỏ nước mà đi.
Mẹ xa con, chồng vợ cũng cách chia,
Dứt nóm ruột ai lòng nào đành đoạn.

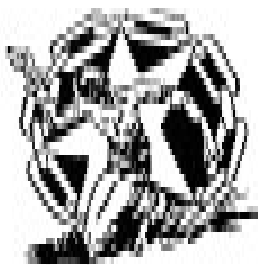
Vì Tự Do, vì kẻ thù Cộng Sản,
Mà lạc loài thây sinh thối biển Đông.
Hàng triệu oan linh, tắc nghẹn cả lòng,
Đời ty nạn hỏi ai không uất hận?

Giờ chung quyết đứng lên phất cờ trận,
Hỡi quốc dân nước Việt ta đấu tranh.
Hãy đánh tan loài quỷ đỏ gian manh,
Bóp cho nát bọng rắn đầu bạo chúa.

Thực thi được dân quyền và dân chủ,
Đem tự do hạnh phúc đến muôn dân.
Giành lại giang sơn độc lập vẹn toàn.
Đất nước Việt của toàn nhân dân Việt.

CHUYỂN HÓA DÂN CHỦ CHO VN.

NBC / K13

Trong quá trình đấu tranh đòi Dân Chủ Hóa Việt Nam, phải chăng đang hình thành một PHONG TRÀO DÂN CHỦ TÒAN DÂN (PTDCTD), với mục đích quảng bá tư tưởng DÂN CHỦ đến 80 triệu đồng bào trong nước, để mỗi người VN là một Chiến sĩ Dân Chủ cùng đấu tranh đòi CHUYỂN HÓA DÂN CHỦ CHO VN.

Các Chiến Sĩ dân chủ yêu nước, trong và ngoài nước, không nao núng trước gông cùm xiềng xích tù đầy, đã đồng dạc lên tiếng đòi đảng CSVN hãy trả tự do cho dân tộc để toàn dân xây dựng một nước VN TỰ DO DÂN CHỦ PHÁP TRỊ nhằm đưa VN ra khỏi vũng lầy XHCN lỗi thời, bất lực, không tương, nghĩa là không thể thực hiện được mà một số lãnh tụ đảng CSVN vẫn giả cam gia điếc, cố dấm ăn xôi như lối nói của dân miền Bắc. Tổng Bí Thư Gorbachev, Ủy viên trung ương đảng Yeltsin của Liên Bang SV tại sao lại đem ném CHỦ NGHĨA XÃ HỘI vào đống rác, vì hai ông yêu nước Nga, yêu Dân tộc Nga của ông, vì quá thuộc kinh điển Marxism, một thứ kinh điển, mà rất nhiều Học giả, Triết gia, Trí thức, từ tây sang đông đã phản bác ngay từ

buổi ban đầu cho đến ngày nay là sai, xa vời thực tế, không tưởng, bất khả thi.

Sau 70 năm thực hành XHCN tại Liên Xô mức sống người dân Nga thua xa hai nước bại trận Đức Nhật. Người trí thức CS Nga chịu sao nổi khi so sánh lương của một kỹ sư Nga là 170 USD / month với một kỹ sư Mỹ 5,000 USD / month, nếu đem so sánh với một cô refugee VIỆT NAM làm nghề Nail 2,500 USD / month thì còn thảm hại hơn nữa.

Sĩ khí kiên cường của các nhà dân chủ trong và ngoài nước như BS Nguyễn Đan Quế, GS Đoàn Viết Hoạt, GS Trần Khuê, TS Nguyễn Thanh Giang, Hòa Thượng Thích Quảng Độ, Linh Mục Nguyễn Văn Lý, Cụ Lê Quang Liêm, các ông Nguyễn Xuân Tụ, Hoàng Minh Chính, nhà văn Vũ Thu Hiền, TT Trần Độ, ĐT Phạm Quế Dương, cựu CB Trần Dũng Tiến, nhà báo Bùi Tín, nhà văn Dương Thu Hương, ngục sĩ Nguyễn Chí Thiện v.v., những trí thức trẻ như LS Lê Trí Quang, BS Phạm Hồng Sơn, nhà báo Nguyễn Vũ Bình, Nguyễn Khắc Toàn v.v. trong đó có rất nhiều nhà trí thức trước đây là đảng viên đảng CSVN họ đã trở thành những Yeltsin Gorbachev VN hôm nay. Tại hải ngoại những chiến sĩ dân chủ tự do trung kiên nổi tiếng như Nguyễn văn Bá, Lý Tống, Trần Hồng, Nguyễn Ngọc Hạnh v. v., và biết bao các nhà trí thức, quý vị khoa bảng cùng với các hội đoàn, đoàn thể, các cơ quan truyền thông, thanh niên nam nữ và các giới Đồng Bào đã kiên trì đấu tranh DÂN CHỦ TỰ DO cho VN không mệt mỏi, suốt từ năm 1975 cho tới ngày nay.

ĐÃ ĐẾN LÚC TRỞ THÀNH PHONG TRÀO DÂN CHỦ TÒAN DÂN ?

Lực Lượng Chiến Sĩ Dân Chủ trong và ngoài nước tiến lên PTDCTD, vận động, tập hợp 80 triệu Đồng Bào trong và ngoài nước, đòi hỏi đảng CSVN trả lại quyền tự quyết cho NHÂN DÂN VN để toàn dân thiết lập một nước VN DÂN CHỦ TỰ DO, một yêu cầu thời đại để đi vào TRẬT TỰ THẾ GIỚI MỚI là một nền DÂN CHỦ PHÁP TRI CHO MỖI NƯỚC tạo nên một THẾ GIỚI HÒA BÌNH TRƯỜNG CỬU.

- Vào đầu thập niên 60 TT Kennedy với chủ thuyết Cộng

Đồng sinh tồn -

Co - existence - một lý tưởng nhân ái và ước vọng một THẾ GIỚI HÒA BÌNH.

- Cuối thập niên 80 hệ thống CS đang trên đà tan rã, trong một bài báo *Chế độ Dân Chủ Đại Thắng*, F. Fukuyama (trước đây ông là cố vấn của TT Reagan và hiện nay là cố vấn Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ) phát biểu *Chế Độ Dân Chủ Tự Do* đang trên đà thắng thế *Chế Độ Công Sản* sau khi đại thắng *Chế Độ Phong Kiến*.

- TT G. Bush vào năm 1991 đã tuyên bố “*Hoa kỳ được kêu gọi dẫn dắt thế giới ra khỏi những bóng đêm và bất ổn của độc tài, để đi đến những ngày tươi sáng và nhiều hứa hẹn hơn*”. Cùng một ước mơ, trong dịp tranh cử nhiệm kỳ hai TT Bill Clinton cũng tuyên bố “*Bên ngưỡng cửa của thế kỷ XXI, cái nhìn của tôi là cái nhìn của một quốc gia trong đó giấc mơ Hoa Kỳ sẽ là thực tế cho tất cả những ai muốn làm việc để đạt tới giấc mơ này, trong đó cộng đồng nhiều màu sắc của chúng ta sẽ cùng nhau trở nên mạnh, và chúng ta tiếp tục dẫn dắt thế giới đi đến hòa bình, tự do và phồn thịnh* “

- *Quyển sách nổi tiếng The End of the History and the Last Man - Sự Kết Thúc của Lịch Sử và Con Người cuối cùng - của Francis Fukuyama - do the Free Press, New York xuất bản năm 1992. Theo ông nhân loại tiến triển qua nhiều hình thái tổ chức nhân xã khác nhau và hình thức nhân xã tự do dân chủ, kinh tế thị trường là hình thức tổ chức nhân xã cuối cùng của nhân loại. (Francis Fukuyama giáo sư kinh tế chính trị quốc tế tại đại học Jhon Hopkins, Hoa Thịnh Đốn - Trucngon dịch thuật)*

- *Tư tưởng Dân chủ* xuất hiện từ thế kỷ 16 và 17 tại Âu Châu, nhưng đã trở thành hiện thực vào cuối thế kỷ thế 17 tại Hoa Kỳ với bản *Tuyên Ngôn Độc Lập* lừng danh mà đại diện là T. Jefferson.

- *Tư tưởng Xã Hội Chủ Nghĩa* xuất hiện vào cuối thế kỷ 17 và Chủ nghĩa Cộng Sản với Marx Engels ở thế kỷ 18 được thực hành tại Nga do Lenin, và Mao Trạch Đông ở Trung Quốc

sau đó là một loạt các nước nhược tiểu được rập khuôn, phải kể gần 100 triệu con người đã bị giết hoặc thủ tiêu một cách oan uổng khi cách mạng vô sản nổi dậy.

- Ngày 30 tháng 04 năm 1975 người dân nam VN thần thờ trước làn song cách mạng Xã Hội Chủ Nghĩa từ miền Bắc tràn vào, một buổi sáng thức dậy những nhà chòi để đi tiểu tiện được dựng lên khắp vỉa hè Saigon mang biển NHA IÁ, qua nhà Hộ Sinh Từ Dũ thấy biển đỏ chữ vàng rất lớn với tên mới XUỞNG ĐẾ; vào phá thai lệ phí đóng 10 đồng.

Những người trí thức CSVN, những nhà Lãnh đạo Đảng nhất là ban Văn Hóa Tư Tưởng Đảng, đứng trước hai luồng tư tưởng đối nghịch nhau, có thể đã nghiên ngẫm rất nhiều về những sự kiện lịch sử vừa qua mà thực tế đã chứng minh. Nên chăng, hãy tự thú và trở về với Dân Tộc.

Phải chăng một TRẬT TỰ THẾ GIỚI MỚI (TTTGM) là điều kiện thiết yếu để kiến tạo một THẾ GIỚI HÒA BÌNH TRƯỜNG CỬU, vậy TTTGM được hoạch định từ đâu và khi nào trở thành hiện thực ?

Điều kiện CẦN và ĐỦ để một TTTGM trở thành hiện thực là:

- Một nền TỰ DO DÂN CHỦ PHÁP TRI cho mỗi nước.
- Các chế độ ĐỘC TÀI và KHỦNG BỐ phải được triệt tiêu.

Sau Đệ II thế chiến, năm 1945 Liên Hiệp Quốc ra đời thay thế Hội Quốc Liên coi như cái khung TTTGM, một thượng tầng kiến trúc được hình thành, nhưng sau đó vì xung đột ý thức hệ, hoặc tham vọng cướp của người làm của mình như bản Quốc Tế Ca của quốc tế CS Đệ III đã dẫn, tiếp theo là chiến tranh lạnh kéo dài.

Một thuận lợi mới là sau khi chế độ CS sụp đổ và tan rã, các nước Đông Âu từ chế độ CS đã chuyển hóa thành chế độ Dân Chủ Tự Do, và TTTGM đã hình thành được biểu hiện qua sự đồng thuận của các nước Dân Chủ trên thế giới ủng hộ Hoa Kỳ lật đổ chế độ Độc Tài Khủng Bố Taliban tại Afghanistan. Có thể nói các nhà hoạch định chiến lược Hoa

Kỳ từ các Think tank lớn, qua các đời Tổng Thống, qua sự biểu lộ một giấc mơ của Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ và sự đồng thuận của tất cả các nước Dân Chủ trên thế giới là Cộng Đồng Sinh Tồn, Trật Tự Thế Giới Mới để dẫn đến THẾ GIỚI HÒA BÌNH TRƯỜNG CỬU.

Những đề nghị CHUYỂN HÓA DÂN CHỦ VN trong HÒA BÌNH

- Đề nghị của American Enterprise Institute (AEI) (httaei.org/aboutaei.htm) AEI là một trong những viện nghiên cứu chiến lược nổi tiếng, mà TT R. Reagan đã nói về AEI như sau: “Nước ta rất cần những trung tâm nghiên cứu, trong đó các nhà học giả chung sức sáng tạo nên những chính kiến xứng đáng là bộ óc của đất nước, American Enterprise Institute là bộ óc có tác dụng hàng đầu ấy”.

Viện nghiên cứu chiến lược AEI đề nghị họa đồ lộ trình - Roadmap of AEI - nhằm chuyển hóa Dân Chủ cho VN trong hòa bình, gồm bốn bước:

- Bước một:

- Việt Nam để cho các công dân ngoài đảng ứng cử vào quốc hội theo đúng luật bầu cử họ ban hành. Các nhà kinh doanh tư nhân được vay vốn của ngân hàng, không bị phân biệt đối xử so với các cơ sở quốc doanh. Đảng CS công khai hóa trước công luận tài chính và đầu tư kinh doanh của đảng.

- Bước hai:

- Các tôn giáo Phật Giáo, Cao Đài, Hòa Hảo được tự do chọn người đứng đầu các tổ chức tôn giáo của mình để chỉ đạo các hoạt động tôn giáo mà không hoạt động chính trị. Đảng CS không xét duyệt việc cử các hàng giáo phẩm Công Giáo nữa. Đảng CS bỏ chức vụ chính ủy, chính trị viên trong quân đội. Các viên chức xử án và luật sư không đảng phái. Trả tự do cho tù chính trị. Không đàn áp người bày tỏ chính kiến một cách ôn hòa. Cho phép một số nhật báo có tự do chính kiến, được in những bài bình luận không bị kiểm duyệt trừ trường hợp phạm luật do vu khống và chup mũ. VN tôn trọng quyền sở hữu tinh thần để khuyến khích đầu tư.

- Phía Hoa Kỳ viện trợ 500 triệu USD. Chính phủ Mỹ thực hiện các chương trình để cho người Mỹ gốc Việt đóng góp cho việc phát triển văn hóa và kinh tế VN. Hoa Kỳ giúp các ngân hàng VN để tiếp nhận vốn đầu tư của Việt kiều. Những chương trình trao đổi giữa VN và Hoa Kỳ được thực hiện thuận lợi. Một hãng tư nhân Mỹ sẽ xây dựng một cơ sở công nghiệp và sửa chữa ở Cam Ranh. Hoa Kỳ giúp VN những trang thiết bị hậu cần giao thông vận tải và huấn luyện quân sự.

- Bước ba:

- Ở VN, các nhóm hay đảng chính trị được nói lên chính kiến của mình, phê bình chính phủ và cử người ra ứng cử. Các cơ sở quốc doanh được bán cho tư nhân.

- Phía Hoa Kỳ tăng viện trợ chính thức. Ngân hàng Mỹ được khuyến khích đầu tư và cho vay vào các vùng nông thôn. Hoa Kỳ tổ chức tập trận phối hợp giữa quân đội VN, Hoa Kỳ, Thái Lan, Úc và Philipine. Hoa Kỳ cung cấp vũ khí hiện đại cho VN.

Bước bốn:

-VN giảm số nhân viên công an và an ninh và tách ra khỏi đảng. Nhân viên công an và an ninh là không đảng phái.

- Phía Hoa Kỳ thay viện trợ chính thức bằng các nguồn đầu tư của tư nhân vào VN. Các trường đại học Mỹ được khuyến khích mở các cơ sở ở VN. Hoa Kỳ bắt đầu các khóa huấn luyện hàng năm cho các binh chủng quân đội VN.

PHẦN KẾT:

Trên đây là họa đồ lộ trình bốn bước, nội dung chỉ là sự góp ý ban đầu, có thể bổ sung thay đổi, cụ thể hóa hoặc giản lược hóa.

Lộ trình này chỉ đóng góp vào sự ổn định an ninh, nền độc lập và chủ quyền của mỗi nước thêm vững chắc.

Lộ trình này làm cho đảng CSVN thực hiện được những điều tốt đẹp, đảng CS có mất chăng thì chỉ mất một số khái niệm chưa thành sự thật (như chủ nghĩa xã hội, chủ nghĩa cộng sản), mất độc quyền cai trị vì đã trở thành lạc lõng

ngược đời giữa thế giới ngày này.

VN cần nhích dần lại cho gần với các chế độ chính trị của các nước Asean khác hiện đã là bạn của VN.

Phía VN đang tìm kiếm chừng 20 đến 25 tỷ USD đầu tư cho 10 năm tới, nước VN dân chủ là đồng minh với Hoa Kỳ, VN có thể có đến 50 tỷ USD đầu tư không mấy khó khăn, kể cả hàng chục tỷ USD từ cộng đồng VN trên khắp thế giới, khi nền cai trị độc quyền của một đảng chấm dứt,

Hoạ đồ lộ trình này là một khởi điểm để suy nghĩ, trao đổi, tranh luận, một nguồn kích thích suy tư của mọi người VN, của giáo sư sinh viên các trường đại học ở Hoa Kỳ, ở Hà Nội, Saigon, Huế, Đà Nẵng, Cần Thơ v.v. của giới kinh doanh Hoa Kỳ và VN, của Học viện chính trị quốc gia Hà Nội, ban nghiên cứu chính sách của đảng CSVN, của báo chí truyền thanh và truyền hình trong và ngoài nước.

Đề nghị của các nhà Trí Thức Dân Chủ trong và ngoài nước,

Chúng ta đề nghị với Đồng Bào yêu cầu đảng CS cầm quyền:

1- Mạnh dạn đổi mới cả về kinh tế và chính trị, theo hướng dân chủ hóa, tự do hóa

2- Từ bỏ điều bốn của hiến pháp quy định độc quyền chính trị của đảng CS, thực hiện dân chủ đa nguyên, chuẩn bị bầu cử tự do theo tiêu chuẩn chung của các nước Dân Chủ, có quan sát của quốc tế và Liên Hợp Quốc.

3- Thực hiện tự do tôn giáo, nhà nước không can thiệp vào nội bộ của giáo hội, trả lại cho giáo hội Phật giáo, Công giáo, Tin lành, Hòa hảo, Cao đài...mọi tài sản, cơ sở bị cưỡng chiếm.

4- Trả tự do cho tất cả người tù chính trị, đang bị giam giữ, quản chế vì lý do chính trị, tôn giáo, dân tộc.

5- Thực hiện tự do ngôn luận, tự do báo chí, tư nhân có quyền ra báo trên cơ sở luật báo chí mới, chấm dứt độc quyền báo chí, ngôn luận của một đảng, mọi công dân có quyền tự do phát biểu chính kiến, nghiêm cấm cố động bạo lực, chiến tranh, chia rẽ dân tộc, chủng tộc, tôn giáo, cấm vu khống,

xuyên tạc, bịa đặt...

6- Công nhận quyền tư hữu ruộng đất và các tài sản khác (từ bỏ khái niệm mơ hồ, ruộng đất thuộc toàn dân), quyền kinh doanh tư nhân được tôn trọng thật sự, cạnh tranh bình đẳng với doanh nghiệp quốc doanh.

7- Xây dựng luật pháp dân chủ, nền tư pháp lấy tôn trọng luật làm tiêu chí, việc xét xử chỉ chiếu theo luật, mọi chính đảng, tổ chức xã hội đều đặt mình dưới luật pháp.

8- Thực hiện đường lối ngoại giao hòa bình, hữu nghị với các nước, gắn bó chặt chẽ với các nước dân chủ, quan hệ láng giềng tốt với các nước chung quanh.

9- Công bố công khai, đầy đủ về hiệp định Việt - Trung đã ký trước quốc hội phiên gần nhất để quốc hội thảo luận, biểu quyết, nếu cần thì quốc hội đứng ra trưng cầu ý kiến của dân.

Phần kết:

Nội dung trên đây chẳng có gì là cao xa mà mọi xã hội dân chủ bình thường đều đã có.

Kẻ cầm quyền độc đoán sẽ nấp sau cái gọi là CHỦ QUYỀN QUỐC GIA để ngăn chặn sự CAN THIỆP của thế giới, thế nhưng một nguyên tắc mới đang được thế giới văn minh đề xướng, đó là nguyên tắc của QUYỀN CAN THIỆP, NGHĨA VỤ CAN THIỆP (droit d'ingérence, devoir d'ingérence) nhằm cấp cứu những cá nhân, tập thể, dân tộc bị hà hiếp bị tước đoạt tự do, những NÓ LỆ HIỆN ĐẠI tất nhiên không phải là bạo lực mà bằng nhiều biện pháp, nhiều đòn bẩy khác nhau, phong phú và hiệu quả.

Chúng tôi hiểu sâu sắc rằng xét cho cùng vận mệnh dân tộc ta nằm trong tay đông đảo nhân dân, đông đảo công dân mà tuổi trẻ chiếm đa số áp đảo, đông đảo đảng viên và đoàn viên thanh niên bình thường không gắn liền với đặc quyền đặc lợi.

Chúng tôi tin rằng chính các bạn là lực lượng đi đầu trong phổ biến, cổ động, giải thích, truyền bá không mệt mỏi PHƯƠNG ÁN DÂN CHỦ HÓA này, ý Dân là ý Trời, không gì cưỡng lại nổi. (LL Dân Chủ)